

Andra ljud nådde förvisso mina Öron. En dag på gatan ett fint ringande rätvingeljud. Varifrån? Jo en liten liten pojke med en grön plastbur i ett band över axeln. Buren var en tvårummare. En långhorningsskalbagge i ena rummet och en vårtbitare (Gampsocleis buergeri) i det andra.

Dessa vårtbitare såg jag till salu i 3 dl stora gröna plastburar såväl i djuraffärer som matvaruaffärer. En hane per bur. En försäljare sa att dem lever på lok. I staden Iidas utkant hittade jag några vilda honor varav en åt på en mindre vårtbitarart. Läst mig till har jag att exemplar av släktet Gampsocleis sedan gammalt hålls i Kina för sångens skull. I södra Europa finns en art. Djuren i det här släktet är på håll mycket lika våra vanliga stora grönspräckliga vårtbitare Decticus. Men till skillnad från dessa har de platta tillspetsade utskott vid benfästena. Annars är det ju syrsor man talar mest om när det gäller burvälljud i Ostasien. Inte i burar, men i billiga genomskinliga engångsplastförpackningar hölls i ett mat-snabbköp och ett stort varuhus syrsor sjungande av arten Homeogryllus japonicus. Även dessa hade ett ringande läte. Den påminner om Sydeuropas vinsyrsa (Cecanthus) men är stor och svart med vita antenner.

I literstora gröna plastburar kan man även köpa Kabotomochi, dvs pam-piga dynastidskalbaggar med stora kofötter på hanarnas hjässor.

Saxat om fästingar:

Rekordtidig fästingpremiär?

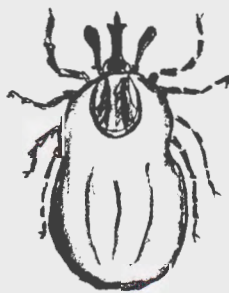
■ ■ ENHÖRNA! Dom är här nu, odjuret! Anita Sydne i Tallbo, Överenhörna, har lyckats med konststycket att låta sig angripas av en rekordtidig (!) fästing.

— Ja, jag har då i alla fall inte varit med om maken. Fästingar på krigsstigen redan i mars, säger Anita.

I förra veckan vidarebefordrade LT en varning från Statens bakteriologiska laboratorium, riktad till de boende i trakten av Hölö och Mörkö. Där bedöms risken att råka ut för fästingar och det så kallade TBE-viruset vara extra stor. Om-

Men nu har Enhörna lyckats roffa åt sig en plats på fästingkartan, och det så tidigt som i mars.

— Jag var ute på min tomt och jobbade. Väl påpälsad med flera lager kläder. När jag kom in i värmen upptäckte jag

UR

Länstidningen
29 mars 1989.

Efter en halvtimmes vaselinbehandling var odjuret loss från Anitas mage. Hon kreme-

rade det blodtörstiga lilla krypet i sin vedspis och ansåg därmed problemet vara ur världen.

— Jag har vaccinerat mig mot fästingvirus. Det tycker jag alla som kan ska göra. Därmed slipper man ju oroa sig för de sjukdomar djuren sprider, säger Anita Sydne.

Något behov av allmän vaccinering föreligger dock inte, enligt vad professor Margareta Böttiger på SBL tidigare förklarat i LT. SBL rekommenderar de personer som vill vistas mycket och obehindrat i skog och mark, att vaccinera sig. Bara var femhundra till var tusende fästing beräknas bära på TBE-viruset i Hölö-Mörköområdet.